EL FUTUR DELS CORREBOUS

"A Catalunya cal un debat seriós sobre maltractament animal i sense simbologies per a poder parlar de bous"

ENTREVISTA A

Paco Palmer ramader i president de l'Associació de Criadors de Braus de les Terres de l'Ebre

Amposta Andrea Capilla

Pregunta: L'entrada al Parlament de la nova proposició de llei per prohibir les modalitats del bou capllaçat, l'embolat i els bous a la mar, ha tornat a revifar la polèmica al voltant dels correbous. Com ho veieu des del sector ramader?

Resposta: Era previsible que hi hagués este intent, i, de fet, l'esperàvem. S'ha de tenir en compte que fa un any i mig, va entrar al Parlament francès una proposta de llei per part del lobby animalista per a prohibir l'espectacle taurí a França. El Parlament francès va tombar-la perquè allí el bou no té discussió, no es negocia. Després, a Espanya, el lobby animalista, a través de Podemos, van impulsar una llei per a prohibir els bous i la caça; i s'ha acabat fent una llei animalista que ho toca tot menys els bous i la caça. Entenc que les entitats animalistes, que reben molts diners d'Europa, necessiten justificar d'alguna manera estos diners que reben, i la manera de fer-ho és atacant a Catalunya, que és la que té la carència identitària, el complex, que quan els diuen maltractadors, s'ho creuen. Era previsible que entrés, però penso que no anirà a més.

P: També s'ha tornat a posar sobre la taula el debat entre el maltractament animal que suposa este tipus de festejos.

R: Si mirem els bous de les Terres de l'Ebre, el tipus de criança que se'n fa que és en extensiu, el que aporta a l'ecosistema, sent un gestor de la biodiversitat, del sotabosc, de la prevenció d'incendis... Si mires el bou en context, que se li fan fer unes quatre o cinc actuacions per any, cosa que estem parlant d'una mitjana d'una hora anual; que és un animal que, entre sanejaments, desparasitar, deslletament i festes, es manipula uns quinze dies a l'any i els 350 restants viu en llibertat a les finques de les Terres de l'Ebre... Clar, si ets una mica honest, veus que este debat no existix, que és un debat estèril i avorrit, del que ells estan intentant tirar fil per a demostrar que d'alguna manera poden atacar el món del bou, tot i que no han pogut ni a França ni a Espanya, on no hi ha debat identitari. El problema del bou a Catalunya és la bandera que porta al darrere o la simbologia que se li ha donat.

P: Simbologia espanyola, entenc...

R: Sí, fa 40 anys que Catalunya està intentant crear un imaginari col·lectiu desvinculant-se d'Espanya i, per tant, del toro de lídia. Però han passat 40 anys, som Catalunya, no som Espanya, no fa falta continuar amb este relat. Els animalistes s'agafen a què el bou patix, però jo et poso una dada damunt la taula: França fa 9.000 espectacles taurins, València 9.000 més i Aragó 1.600. Estem parlant de 20.000 espectacles cruents a la perifèria de Catalunya, enfront dels 370 espectacles que es fan a les Terres de l'Ebre on no hi ha sang, ni es ferix directament l'animal, i resulta que quan diuen maltractadors, Catalunya és l'única que s'ho sent. És hora que Catalunya dixe de ser víctima del seu relat i que mire el bou sense connotació identitària, sinó pel que és l'animal i la qualitat de vida que té: amb una mitjana de vida de 20 a 26 anys en el cas de les vaques, i de 15 a 18 anys els bous. Són animals que moren de vells a les finques, viuen en semillibertat i se'ls manipula 15 dies a l'any. Si poses això al costat de l'animal destinat al consum humà, que és una cadena molt dura, amb una cria intensiva sense sensibilitat i en poc espai, amb una vida molt curta, destinada a l'engreix per a morir a escorxadors, i exportar-se... Llavors de què estem parlant? És un debat ideològic.

P: Considera, doncs, que no s'està enfocant bé el debat?

R: Si s'ha d'abordar el maltractament animal, s'ha d'obrir el debat i parlar de tot el maltractament animal que hi ha a Catalunya: parlar de com viuen els animals destinats al consum, dels animals domèstics, i comparar-los amb el bou brau de les Terres de l'Ebre, amb les seues arrels, la seua criança i realment quina faena fa. I analitzar si esta faena és tan dura com perquè ens criminalitzen com a col·lectiu i com a territori des de fa tant de temps. Si hi ha alguna cosa que ens unix a tots els territoris de l'Ebre són la jota, els bous i l'aigua. Som sis comunitats autònomes amb este denominador comú.

"Si hi ha alguna cosa que ens unix a tot el territori de l'Ebre són la jota, els bous i l'aigua"

"Els correbous han sobreviscut a l'Ebre perquè som fidels a les nostres arrels"

P: Així, el causant de la polèmica al voltant dels correbous és la voluntat de Catalunya de trencar amb la identitat espanyola?

R: Històricament sí, però el bou ha sobreviscut a l'Ebre perquè som fidels a les arrels. El 2010 es va fer un manual de bones pràctiques arran de la prohibició de les corrides, i Catalunya va blindar els correbous. D'aquell any fins ara s'ha seguit modèlicament este reglament. A les Terres de l'Ebre hi ha un compromís total d'aficionats, ramaders i gent del món taurí en fer les coses bé. No ens mereixem que 13 anys després es vinga a prohibir estes tres modalitats. Perquè si això respongués a un canvi en la sensibilitat de la societat, doncs mira, però respon al fet que els animalistes no se n'han sortit ni a França ni a Espanya i necessiten pegar un cop damunt la taula i dir que són competents per tal de justificar els diners que reben d'Europa. Catalunya necessita un debat seriós i sense simbologies per a poder parlar de bous, perquè mentre el debat vinga manipulat des del moviment animalista, i vinga amb este complex i carència que té cap al món del bou, és un debat que no tenim res a fer. És trist, perquè no ens ho mereixem.

P: I si la polèmica fos causada per este canvi en la sensibilitat de la societat, des del sector taurí estaríeu disposats a tenir esta conversa sobre què és el que vol la gent?

R: Si s'ha de fer un debat o s'ha de parlar, ha de ser en condicions. El tema del maltractament animal, abordem-lo, sense filtres: parlem de les granges en intensiu i també dels animals de companyia. I quan haguéssem parlat de tot això, parlem dels bous capllaçats i embolats de les Terres de l'Ebre, que són 170 actuacions a l'any. Però no siguem tan ridículs de pensar-nos millors persones i diferents de la resta per prohibir l'embolat i el capllaçat, i en això tenir-ne prou per a dir que nosaltres no maltractem, quan ens mengem els filets, els "xuletons", i la costella de porc sense coneixement. No home, no. Apostem per la cria en extensiu i l'agricultura ecològica. Este és l'èxit que podrà tenir la nostra societat: apostar per l'animal que pastura i pel consum responsable; i no anar a prohibir una tradició local perquè encara fa olor a Espanya.

"A les Terres de l'Ebre hi ha el compromís total d'aficionats, ramaders i gent taurina de fer les coses bé"

P: Hi ha alguna manera de millorar la festa?

R: Podem donar-li més visibilitat, que Catalunya la integre, enfocar-la més al turisme i professionalitzar-la; però no podem acabar amb esta polèmica perquè el relat animalista no respon ni a la festa ni a l'ús que es fa dels animals. Respon als interessos que hi ha al darrere: al màrqueting i als diners que reben per atacar-la.

P: Quina valoració feu del front comú amb què han respost alcaldes i representants polítics?

R: Que estan defensant el territori, la gent que representen, estan sent valents, conseqüents i s'estan dixant la pell. Des de la prohibició de les corrides, a les Terres de l'Ebre han sortit cinc associacions en defensa de la festa dels bous. Un territori tan poc dens demogràficament com Terres de l'Ebre trau cinc associacions, a banda de les locals, per a defensar esta festa. Què està dient la gent taurina del territori? Que lluitarem. El col·lectiu taurí ha vist perillar la seua festa i s'ha unit.

P: En tot cas, si la proposició de llei prosperés, quin impacte tindria per a les ramaderies de bous braus?

R: Bé, les ramaderies vivim en crisi des que vam nàixer. Casa nostra fa 140 anys d'història enguany, som cinc generacions, en moltes ganes, il·lusió i orgull, però l'únic que té el bou de bonic és la vida que et dona, diners te'n dona ben pocs. Els ramaders resistiríem. Si es prohibixen podem fer vaquetes per a jóvens de 14 a 25 anys, i quan el Tribunal Constitucional tombe esta barbaritat, tindríem més afició. El que està clar és que no tirarem la tovallola.

P: De fet, el sector taurí defenseu que és inconstitucional prohibir estes modalitats.

R: Catalunya no té competències per a prohibir els correbous; i si ho fa, el Tribunal Constitucional ho acabarà tombant, tal com va fer amb les corrides.

Font: biblioteca.tortosa.cat